

РЕШЕНИЕ

№ 6768

гр. София, 10.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3110** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 96, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ, ред. ДВ, бр. 105 от 2006 г.), във връзка с чл. 145 и сл. АПК. Образувано е по жалба с вх. № 7425 от 26.03.2012 г. по описа на Административен съд София-град подадена от В. К. Т. срещу срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци (АУПОВМТБО) № РД-22-66 от 21.12.2011 г., издаден от кмета на Столична община (СО). Жалбоподателят сочи, че оспорения акт е постановен в нарушение на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Излага, че с него незаконосъобразно е определен размерът на задължението му за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2009 г., за собствените му недвижими имоти – земя, два апартамента - ап. № 5 и ап. № 6 и два гаража с № 8 и № 9, находящи се на адрес [населено място], ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20. Соци, че административният орган неправилно е определил данъчната основа за изчислението на ТБО, не е отчетел, че жилищата не се ползват като основни и не е взел предвид извършените от него в срок и изцяло плащания на ТБО за 2007 г. и 2008 г. Излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Предвид изложеното моли АУПОВМТБО да бъде отменен, като се установи действителния дължим от него размер на ТБО.

Ответникът - Кметът на Столична община, не е изразил становище по жалбата. Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните,

приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че жалбоподателят е собственик на 1/2 ид. част от земя с площ 544 кв.м., находяща се на ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20, съставляваща част от УПИ XII-896,897 и 901, квартал 36 по плана на [населено място], на апартаменти № 5 и № 6 и гаражи № 8 и № 9, находящи се на ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20. Посочените имоти са декларирани с декларации по чл. 14 от ЗМДТ № 36387 от 28.03.1998 г. и № 22020480 от 05.02.2007 г.

Не е спорен и факта, че Столичен Общински Съвет (СОС) с решения № 617 от 16.12.2004 г., № 34 от 30.01.2006 г., № 34 от 25.01.2007 г., № 87 от 28.02.2008 г. и решение № 34 от 29.01.2009 г. е определил размера на ТБО за жилищни имоти на гражданите. Със съответните заповеди на кмета на СО са определени границите на територията на организираното сметосъбиране и сметоизвозване и не е спорно между страните, че процесните имоти попадат в тези граници. Не се спори също така относно това, че през процесния период Столична община е предоставяла услугите събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и е извършвано поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

От жалбоподателя е подадена декларация по чл. 27, ал. 2 Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) вх. № 02-05-476 от 15.12.2008 г., с която същият е декларирал, че апартаменти № 5 и № 6, находящи се на ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20 няма да се ползват през цялата 2009 г.

Със заповед № РД-09-1952 от 17.11.2010 г. кмета на СО е наредил извършването на проверка на В. К. Т. с предмет – установяване на задълженията по ЗМДТ за местна ТБО за периода: 01.01.2005 г. – 31.12.2009 г. Определени са компетентните да извършат проверката лица – Л. Г. – главен инспектор и Р. В. – старши инспектор в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” – К. село при СО. посочено е, че проверката следва да се извърши в срок до 30 дни, считано от датата на издаване на заповедта. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 30.11.2010 г.

Съставен е доклад за извършена проверка № 6 от 14.12.2010 г., връчен на жалбоподателя на 15.12.2010 г. Срещу него от Т. е подадено възражение до кмета на СО на 22.12.2010 г.

Със заповед № РД-09-766 от 19.04.2011 г. на кмета на СО производството по издаване на административен акт за ТБО е прекратено. Заповедта е обжалвана от Т. по съдебен ред. С определение от 27.09.2011 г. на постановено по адм. дело № 5627 от 2011 г. по описа на АССГ, II-ро отделение, 22-ри състав заповедта е отменена като незаконосъобразна и преписката е върната на кмета на СО – за произнасяне по същество.

С уведомление № 02-05-479 от 20.10.2011 г., връчено на 21.10.2011 г. жалбоподателят е уведомен, че се възобновява проверката за ТБО съгласно заповед № РД-09-1952 от 17.11.2010 г. кмета на СО във вр. с чл. 96 от ЗМДТ в сила до 31.12.2010 г. и пар. 46 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗМДТ, ДВ бр. 19 от 2011 г.

В хода на проверката на лицето е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължени лица изх. № 02-05-480 от 20.10.2011 г. Получен е отговор с вх. № 02-08-00 от 01.11.2011 г. Към него е приложен договор № 30, том I, рег. № 2316 от 26.01.2001 г., удостоверяващ правото на собственост на Т. по

отношение на апартаменти № 5 и № 6 и гаражи № 8 и № 9, находящи се на ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20.

Представено е и разрешение за ползване № СТ-12-926 от 06.12.2006 г. издадено от началника на ДНСК. С него е разрешено ползването на жилищната сграда, в която се намират апартаментите собственост на жалбоподателя, находяща се в УПИ XII-896,897 и 901, квартал 36 по плана на м. „К. село – С.“, [населено място], район „К. село“ – СО, ул. „П.. д-р Д. А.“ № 20.

По повод направено искане от административния орган, от СО, район „К. село“ е получен отговор придружен със скици относно притежаваната от жалбоподателя земя в УПИ XII 896, 897,901, квартал 36.

Съставен е доклад за извършена проверка № 6 от 11.11.2011 г. от лицата опделени със заповед № РД-09-1952 от 17.11.2010 г. кмета на СО. В него е изложени констатации за дължимите от ТБО за включените в обхвата на проверката периоди и дължимите лихви върху тях към 11.11.2011 г. Докладът е връчен на жалбоподателя на 14.11.2011 г. Срещу него от Т. е подадено възражение до кмета на СО на 21.11.2011 г. На 21.12.2011 г. кметът на Столична община е издал спорния АУПОВМТБО. С него е определена ТБО за имотите на жалбоподателя през процесния период в общ размер на 1 712, 60 лв, а по години, както следва:

- за 2005 г. – 26, 32 лв.,
- за 2006 г. – 26, 59 лв.,
- за 2007 г. – 468, 65 лв.,
- за 2008 г. - 468, 65 лв.,
- за 2009 г. – 379, 87 лв.

Предвид извършените от жалбоподателя плащания през процесния период, с АУПОВМТБО са определени задължения за ТБО на В. К. Т. за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2009 г. в общ размер на 848, 52 лв. и лихви за просрочие, изчислени към 11.11.2011 г. в размер на 342, 52 лв., посочени по години, както следва:

- ТБО за 2007 г. – 441, 50 лв.
- лихва върху ТБО за 2007 г. – 238, 09 лв. към 11.11.2011 г.
- ТБО за 2008 г. – 27, 15 лв.
- лихва върху ТБО за 2008 г. – 10,72 лв. към 11.11.2011 г.
- ТБО за 2009 г. – 397, 87 лв.
- лихва върху ТБО за 2009 г. – 93, 71 лв. към 11.11.2011 г.

АУПОВМТБО е връчен на Т. на 20.01.2012 г. Същият е оспорен пред АССГ с жалба, подадена чрез административния орган и изпратена по пощата на 03.02.2012 г.

В хода на съдебното производство, по искане на жалбоподателя, е допусната комплексна съдебно-техническа и икономическа експертиза. Заключение на експертизата е изготвено от вещите лица Т. Б. К. – К. и С. Г. Д. - К., не е оспорено от страните и е прието по делото. Съдът го възприема изцяло, като компетентно изготвено, и го поставя в основата на правните си изводи. Експертите са обосנוвали своите изводи след подробно обследване на релевантните за спора факти и доказателствата по делото, като са съобразили и относимите нормативни разпоредби. При определяне на размера на данъчната оценка на имотите на Т., в частта касасеша определянето на данъчната оценка на земята, вещото лице е изготвило експертизата в два варианта. В първия вариант коефициента за застроеност (Кз), е изчислен спрямо цялата застроена площ в УПИ XII-896, 897, 901. Във втория вариант Кз е ичислен спрямо застроената част от сградата, попадаща в ПИ № 901. Съгласно чл. 17 от

приложение № 2 към ЗМДТ, процентът на застрояване се получава, като се раздели застроената площ на площта на имота (парцела). Вслучая, видно от представена по делото скица по действащия план за регулация от 02.11.2011 г., земята, собственост на жалбоподателя се намира в УПИ XII-896, 897, 901. Съгласно разрешение за ползване № СТ-12-926 от 06.12.2006 г. издадено от началника на ДНСК, жилищната сграда е построена в УПИ XII-896,897 и 901. Предвид това съдът намира, че Кз следва да се изчисли спрямо цялата застроена площ в УПИ XII-896,897 и 901 – първи вариант на заключението. Видно от него данъчната оценка за апартаменти № 5 и № 6 и гаражи № 8 и № 9, както и за 1/2 ид. част земя с площ 544 кв.м., с административен адрес ул. „П. д-р Д. А.“ № 20, за процесния период, е както следва:

- за 2005 г. – земя – 8 704, 00 лв.
- за 2006 г. – земя – 11 315, 20 лв.
- за 2007 г. – земя – 7 817, 90 лв., сгради – 221 766, 00 лв.
- за 2008 г. – земя - 7 817, 90 лв., сгради – 221 766, 00 лв.
- за 2009 г. – земя 11 734, 70 лв., сгради – 332 886, 20 лв.

На база данъчната оценка на имотите, размерът на дължимата за процесния период ТБО е изчислена от експерта в общ размер за периода 1 356, 24 лв., от които 102, 97 лв. за земята и 1 253, 27 лв. – за сградите, а по периоди, както следва:

- за 2005 г. – земя – 26, 32 лв.
- за 2006 г. – земя – 26, 59 лв.
- за 2007 г. – земя – 15, 64 лв., сгради – 443, 55 лв. или общо 459, 19 лв.
- за 2008 г. – земя – 15, 64 лв., сгради – 443, 55 лв. или общо 459, 19 лв.
- за 2009 г. – земя – 18, 97 лв., сгради – 366, 17 лв. или общо 385, 14 лв.

При определяне на размера на ТБО за сградите за 2009 г. вещото лице е отчело подадената от жалбоподателя декларация по чл. 27, ал. 2 НОАМТЦУПСО вх. № 02-05-476 от 15.12.2008 г., с която същият е декларирал, че апартаменти № 5 и № 6, находящи се на ул. „П. д-р Д. А.“ № 20 няма да се ползват през цялата 2009 г.

Предвид извършените от жалбоподателя плащания на ТБО през процесния период в общ размер на 521, 56 лв., вещото лице е дало заключение, че дължимата от него ТБО за процесния период е в размер на 834, 68 лв., а дължимата законна лихва за просрочие към 11.11.2011 г. е 311, 10 лв., които задължения по периоди са както следва:

- лихва върху ТБО за 2007 г. – 53, 71 лв. към 11.11.2011 г.
- ТБО за 2008 г. – 449, 73 лв.
- лихва върху ТБО за 2008 г. – 166, 62 лв. към 11.11.2011 г.
- ТБО за 2009 г. – 384, 95 лв.
- лихва върху ТБО за 2009 г. – 90, 77 лв. към 11.11.2011 г.

Във връзка с направено искане от жалбоподателя, съдът е допуснал изслушване на допълнителна съдебно-икономическа експертиза, със задача вещото лице да даде заключение какъв би бил размера на ТБО за недвижимите имоти през процесния период по години, при отчитане на факта, че посочените жилища не са основни. Заключение на експертизата е изготвено от вещото лице Т. Б. К. – К. и С. Г. Д. - К., не е оспорено от страните и е прието по делото.

Съгласно нормата на чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и лицата по чл. 18, ал. 4, ал. 6 и ал. 7, са подали декларация по образец (Декларация № 2) за това обстоятелство в отделите "Местни

данъци и такси" на дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. Следователно за да се възползва от предвидената в посочената норма възможност, жалбоподателят, наред с факта, че не е ползвал процесните имоти през 2007 г. и 2008 г. следва да е подал декларация за това в срока посочен в чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО. Доколкото обаче в хода на производството от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства за подадени декларации по чл. 27, ал. 2 НОАМТЦУПСО за 2007 г. и 2008 г., касаещи процесните апартаменти, съдът намира, че допълнителното заключение, въпреки, че е компетентно изготвено не може да послужи за формиране на правните изводи на съда относно дължимата от жалбоподателя ТБО.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срок е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения АУПОВМТБО (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, предвид нормата на пар. 46 от ПЗР на ЗМДТ и чл. 96, ал. 2 от ЗМДТ (ред. ДВ бр. 105 от 2006 г.). При издаването му обаче е допуснато нарушение на материалния закон (чл. 146, т. 4 от АПК), поради което АУПОВМТБО следва да бъде частично отменен, предвид следните съображения:

Таксата за битови отпадъци е вид местна такса, чийто размер се определя съгласно чл. 66, ал. 2 от ЗМДТ в годишен размер за всяко населено място с решение на Общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност. За [населено място], размерът на ТБО е определен по видове услуги за всяка година, вкл. за процесните 2005 г. - 2009 г. със съответното решение на СОС, придружено с план – сметка.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услуги по събиране, извозване, обезвреждане на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на територии за обществено ползване. Размерът на таксата за всяка услуга се определя поотделно, като се прилага редът по чл. 66 от ЗМДТ. Годишният размер на таксата на основание чл. 66 от ЗМДТ се определя с решение на общинския съвет, като се издава наредба по чл. 9 от ЗМДТ по делегация, предвидена в чл. 69, ал. 1 от ЗМДТ. С последната се определя редът за заплащане на таксите. Такса се дължи от лицата по чл. 64 от ЗМДТ (в относимата редакция).

Анализът на цитираните разпоредби показва, че ТБО се дължи от лицата по чл. 64 от ЗМДТ при кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. размерът на таксата да е определен по реда на чл. 66 ЗМДТ с решение на Общинския съвет за всяка услуга поотделно; 2. имотът да попада в границите на районите, за които по реда на чл. 63 ЗМДТ е определено извършването на съответния вид услуги и 3. така определените услуги да са реално осъществени от страна на общината за територията, на която попада имотът.

В случая при издаване на процесния АУПОВМТБО от страна на административния орган неправилно е определена данъчната оценка на притежаваните от жалбоподателя имоти. Това е довело до неправилно изчисляване на ТБО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г., както и на крайния размер на задължението на жалбоподателя, след приспадане на

извършените от него плащания. Наред с това, административния орган неправилно е приспаднал с извършеното от жалбоподателя плащане на сумата 441, 50 лв. (направено на 25.06.2008 г.) част от дължимата ТБО за 2008 г., вместо от тази за 2007 г.

Предвид така изложеното съдът намира, че спорният АУПОВМТБО, следва да бъде частично отменен, в частта на установеното задължение за ТБО, както следва:

- за 2007 г. АУПОВМТБО следва да бъде отменен за разликата на установената ТБО над 459, 19 лв. до 468, 65 лв.

- за 2008 г. АУПОВМТБО следва да бъде отменен за разликата на установената ТБО над 459, 19 лв. до 468, 65 лв.

- за 2009 г. с АУПОВМТБО е установена ТБО в размер на 379, 87 лв., а съгласно експертизата дължимата ТБО е 385, 14 лв., поради което АУПОВМТБО не следва да бъде променен в тази част във вреда на жалбоподателя.

При така извършените корекции, ТБО за процесния период е в общ размер на 1 351, 16 лв., а по години, както следва:

- за 2005 г. – 26, 32 лв.,

- за 2006 г. – 26, 59 лв.,

- за 2007 г. – 459, 19 лв.,

- за 2008 г. - 459, 19 лв.,

- за 2009 г. – 379, 87 лв.

Предвид извършените от жалбоподателя плащания през процесния период в общ размер на 521, 56 лв., дължимата от същия ТБО е в размер за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2009 г. е в общ размер на 829, 60 лв., вместо посоченото в АУПОВМТБО задължение за ТБО в общ размер на 848, 52 лв.

АУПОВМТБО следва да бъде частично отменен за сумата над 829, 60 лв. до определената с него сума от 848, 52 лв., ведно с начислената лихва върху разликата между двете суми.

По делото от жалбоподателя са направени разноси в общ размер на 810, 00 лв., от които 10, 00 лв. – за внесената от него държавна такса, 350, 00 лв. - за заплатеното адвокатско възнаграждение и 350, 00 лв. – за възнаграждение за вещите лица. При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да възстанови направените от жалбоподателя разноси по делото, съразмерно на уважената част от жалбата, които възлизат на 35, 00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. К. Т. Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци № РД-22-22-66 от 21.12.2011 г., издаден от кмета на Столична община, **в частта** на установеното задължение за такса битови отпадъци за сумата над 829, 60 лв. до определената с него сума от 848, 52 лв., ведно с начислената лихва върху разликата между двете суми.

ОСЪЖДА кмета на Столична община да възстанови на В. К. Т., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], район "В.", [жк], [улица], ет. 1, от бюджета на Столична община, сума в размер на 35, 00 лв., представляваща направени по

делото разноси, съразмерно на уважената част от жалбата.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: